

Recensie: Pak de poen! ★★★★1/2****1/2

DE Studio Antwerpen
zaterdag 23 januari 2021

foto © Franky Verdickt

Recensie:

Heerlijke kritische humor levert Compagnie Barbarie â€“ of beter: Compagnie Braderie voor de gelegenheid, dat zelfs bereid blijkt om de titel van haar show te verkopen aan de Chinezen â€“ in Pak de poen! dat plat commercieel opportunisme en onze kapitalistische samenleving de mantel uitveegt. Daarbij moet ook het medium theater (met o.a. actrices die meer dan een half uur te laat komen opdagen) maar vooral tv eraan geloven.

De kinderen wordt meteen al uitgelegd hoe toneel werkt. Met de inkomsten van de kaartverkoop worden de acteurs betaald. Zo legt Compagnie Barbarie als collectief ook bloot waar het schoentje wringt en waarom heel veel cultuurwerkers in de miserie zitten door de huidige coronapandemie, omdat ze dagcontracten hebben. In dit stuk blijkt enkel Herman met de H van Hebben (gespeeld door Amber Goethals) een vast contract te hebben en steeds op het einde van de maand betaald te worden, ongeacht of ie nu gespeeld heeft of niet.

‘Toneelspele is ook een echte job waar je geld mee verdient’ luidt het terecht in deze voorstelling want ook acteurs moeten betalen voor bijvoorbeeld de flappenmappen van hun kinderen. Dankbaar toont het gezelschap zich dan ook naar het publiek omdat het in hen geïnvesteed heeft en dat als een blijk ziet van geloven in hen. Al hopen ze tijdens de reclame ook dat er wat merchandise in de vorm van truien verkocht zullen worden.

Na aftrek van de sa â€“ euh, dat is een veel te moeilijk woord â€“ lonen van de groep en het aftrekken van een boel peren schiet er nog 312 euro over in de kas van Simonne. Dat wordt het startkapitaal waar de kinderen in de zaal en thuis mee aan de slag kunnen gaan. Door een centje van oma komt er al meteen 100 euro bij. Niet veel later krijgt het publiek al meteen de eerste vraag of ze daar ‘1300 peren jongens en heren’ of 17 prachtige truien of 3 paar schoenen, de letter A uit de naam van de compagnie of een stukje katoen of een breedbeeld tv daarvoor wil aanschaffen. Vakkundig wordt het publiek opgehitst onder de slogan ‘meer is altijd beter’ om voor meer poen te gaan.

Tv als medium wordt heerlijk in zijn hemd gezet wanneer Pak de poen! uiteraard verwijst naar het gelijknamige tv-programma van weleer waar de gebroeders Verreth er niet in slaagden om een telefonische liveverbinding op te zetten. Maar daar blijft het niet bij. Door een gemaakt presentatorootje aan te slaan, een satellietverbinding te maken met het buitenland (zoals bij het Eurovisiesongfestival wat toch wel wat kost) om uiteindelijk onder andere met een met een croissant bellende Franse, en een Rus te praten die stelt dat het weer in Rusland Russisch is, wat verwijst naar live interventies op tv die compleet geen meerwaarde hebben, door te tonen dat presentatoren (zeker in volle zomer) gewoon in shorts achter hun desk presenteren terwijl ze wel een kostuumvest aan hebben: hier te zien in de scène rond de veiling van Compagnie Barbaries decor ‘U kan er om het even welk toneeltje thuis in spelen’, de vele productplacement die centen oplevert ten koste van, en zelfs het opvoeren van een internationale ster om een indie ballad ‘ak de oen’ te zingen, is gewoon magistraal.

In Pak de Poen! speelt Compagnie Barbarie overigens ook met spelen, echt (realiteit): ‘Jullie menen dit?’ â€“ ‘Uw bod is bindend!’ en bedrog wat dan weer een laag is waar de volwassenen van kunnen smullen. Heerlijk zijn de ingestudeerde

grapjes ook zoals 'Welke bank is de meest betrouwbare? De vensterbank.' en 'Waarmee betaalt een dinosaurus de rekening? Met een Tyrannosaurus Cheque.' Â Pak de Poen! toont dat geld niet per se gelukkig maakt. Neen, dat het meester Kevin (Sarah Vangeel) van Basisschool Klavertje Vier ook 7 jaar in de schulden kan steken door 389 poen te verliezen met kraslotjes of juf Kathleen (Sarah Vangeel) van de Zonnewijzer in de problemen kan brengen bij haar directie door de bankkaart van de school met code 5682 te gebruiken voor een aankoop die ze niet zal kunnen verantwoorden. Koudweg klinkt het dan dat er dit jaar dan geen carnavalklassen, bosklassen, zeeklassen, of weet ik welke klassen nog kunnen doorgaan. Maar je kan je ook laten vangen door enkel akkoord te gaan over een bedrag zonder daar de munteenheid bij vast te leggen. Â De wisselkoers kan ervoor zorgen dat je er veel minder aan overhoudt dan je dacht.

Het scherpst van al is Pak de Poen! wanneer oma sterft en het scorebord fel de hoogte ingaat wat op een luide hoerastemming kan rekenen bij de kinderen. Op zo'n momenten hoop je toch dat er een nabespreking komt dat juichen om de dood van iemand waardoor je geld op je rekening ontvangt, er toch wel los over gaat. Â Hoewel concepten als inflatie, beleggen en rente 'Kan die niet eens wat positiever?' wel vermeld maar verder inhoudelijk niet uitgediept worden, zoomt deze voorstelling vooral in op winst en verlies, (gok)schulden, het verschil in munteenheid, dat geld verblindt en als het te schoon is om waar te zijn, het niet waar is. Dat zijn kort samengevat de belangrijkste educatieve zaken die jongeren meekrijgen via deze bij momenten knotsgekke tv-show/stream waarbij we vooral genoten hebben van het spel Amber Goethals en Sarah Vangeel die de voorstelling dragen.

< Bert Hertogs > Â

Credits:

conceptÂ COMPAGNIE BARBARIE (Liesje De Backer, Karolien De Bleser, Amber Goethals, Lotte Vaes & Sarah Vangeel)Â spelÂ Liesje De Backer, Amber Goethals, Lotte Vaes & Sarah VangeelÂ regieÂ Karolien De BleserÂ tekstÂ Karolien De Bleser i.s.m. de spelersÂ scenografieÂ Michiel Van CauwelaertÂ vormgevingÂ Viviane van der PoelÂ kostuumsÂ Leila BoukhalfaÂ geluid & techniekÂ Saul Mombaerts, Jannes Dierynck, Koen De Wilde & Sarah FeyenÂ grafisch ontwerpÂ Nick MattanÂ productieÂ De Studio, BRONKS & PerPodiumÂ met de steun vanÂ de Vlaamse gemeenschap, de Tax Shelter maatregel van de Belgische Overheid & de Vlaamse GemeenschapscommissieÂ met dank aan Needcompany & Beeldsmederij De Maan